

dergivet reglerne i inddrivelseslovgivningen. I praksis vil beløb, der oversendes til inddrivelse, blive udskilt fra skattekontoens saldoopgørelse. Ved online-opslag på virksomhedens skattekonto vil det dog - med angivelse af beløbsmæssig størrelse - fremgå, at der er oversendt et beløb til inddrivelse. Om beløb under inddrivelse og behandlingen af disse i relation til skattekontoen henvises der til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.9.

Efter den foreslåede § 16b, stk. 1, kan der - som hovedregel - ske indbetaling til skattekontoen uden at det angives, hvad betalingen tilsigter at dække. Bestemmelsen er en naturlig konsekvens af skattekontoens saldoopgørelse og den hertil knyttede regel om, at en indbetaling altid bruges til dækning af en eventuel debetsaldo. Bestemmelsen finder primært sin berettigelse gennem den foreslåede § 16b, stk. 2, hvoraf det fremgår, at som en undtagelse til stk. 1, skal indbetalinger af frivillig acontoskat efter selskabsskatteoven eller frivillig indbetaling af acontoskat efter acontoskatte reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven være fulgt af en meddelelse om, at indbetalingen er en frivillig acontoskatteindbetaling.

Det foreslåede § 16b, stk. 2, er nødvendig for at sikre, at frivillige acontoskatte-indbetalinger kan kendes fra andre indbetalinger, og på korrekt vis komme til at indgå ved den endelige opgørelse af selskabsskatten eller den endelige skat efter pensionsafkastbeskatningsloven. Selvom det af en indbetaling fremgår, at der er tale om en frivillig acontoskatte-indbetaling, følger det af saldoprincippet, at indbetalingen, som enhver anden indbetaling, vil gå til dækning af en eventuel debetsaldo (skyld). Det er således ikke muligt med en angivelse af, at der er tale om indbetaling af frivillig acontoskat at sikre, at beløbet ledes uden om skattekontoens saldoopgørelse. Kun hvor der ikke på indbetalingstidspunktet består en debetsaldo, kan virksomheden være sikker på, at en frivillig indbetaling af acontoskat også reelt vil få betydning ved den endelige opgørelse af selskabsskatten. Dette er præciseret i den foreslåede § 16b, stk. 3.

Angivelsen af, at der er tale om en frivillig acontoskatte-indbetaling, skal således sikre, at det indbetalte beløb - hvor virksomheden ikke har en debetsaldo - ikke kommer til at indgå på skattekontoen som en creditsaldo, der, jf. den i § 16, stk. 4, foreslåede regel, automatisk vil blive udbetalt til virksomheden.

Har virksomheden ikke en debetsaldo på det tidspunkt, hvor der sker frivillig indbetaling af f.eks. et acontobeløb vedr. selskabsskat, vil beløbet blive registreret som en angivelse af selskabsskat med tilhørende betaling og overført til det system, der administre-

rer betalingen af selskabsskatten. Beløbet løftes således helt ud af skattekontoen og kommer herved til at indgå i den endelige opgørelse af selskabsskatten.

Der kan også være behov for at angive indbetaling af restskat for et selskab i den situation, hvor selskabet er under likvidation. Selvangives og indbetales der således inden for én måned efter likvidationen, kan selskabet slippe for restskattetillæg.

Bestemmelserne i den foreslåede § 16c, stk. 1-6, indeholder regler om forrentning af henholdsvis en debet- og en creditsaldo og regler om, hvornår en debetsaldo forfalder til indbetaling samt regler om udbetaling af en creditsaldo.

Efter den foreslåede stk. 1 forrentes en debetsaldo med den i opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2, fastsatte morarentesats. Rentesatsen udgør 0,8 pct. pr. måned, svarende til ca. 10 pct. årligt. Renten beregnes dagligt (dag til dag-rente) og tilskrives månedligt, og er ikke fradragsberettiget. Der regnes således i modsætning til de eksisterende regler med daglig renteberegning og rentes rente.

Derimod udløser en overskridelse af betalingsfristen med blot en enkelt dag ikke - som det er tilfældet i dag - én til to måneders rente. Der vil med gennemførelsen af skattekontoen kun skulle betales rente for det antal dage, som betalingsfristen faktisk overskrides med.

Om baggrunden for anvendelsen og fastsættelsen af denne rentesats - og konsekvenserne heraf i forhold til den eksisterende beregning af morarente - skal der henvises til de almindelige bemærkninger under afsnit 2.2 og 3.5 samt bemærkningerne til § 1, nr. 3, ovenfor.

I stk. 2 foreslås det, at forrentningen af en creditsaldo sættes til den (variable) rentesats, der kan beregnes efter opkrævningslovens § 7, stk. 2. Denne rentesats beregnes årligt og er for indkomståret 2006 fastsat til 0,1 pct. månedligt svarende til en årlig rentesats på 1,2 pct. En creditsaldo, der overstiger 5.000 kr. forrentes ikke. Den lavere forrentning af en creditsaldo og den fastsatte beløbsgrænse for forrentning er fastsat ud fra den betragtning, at det ikke skal kunne betale sig at bruge skattekontoen som alternativ til anden opsparring eller investering.

Stk. 2 skal ses i sammenhæng med stk. 4, der indeholder forslag om, at en creditsaldo der overstiger 100 kr. automatisk udbetales til virksomheden, medmindre virksomheden tilkendegiver, at man ønsker at have en beløbsmæssigt højere creditsaldo stående til imødegåelse af betaling af senere krav.

Virksomheden kan selv tilkendegive et loft for størrelsen af en creditsaldo, dog forrentes en creditsaldo på over 5.000 kr. som anført ikke.